

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/51/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010057
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného M. V., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/, j/ Tr.zák. , na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.06.2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 23.03.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm.e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 23.03.2015 vo výroku o uloženom treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por.

o d s u d z u j e

obžalovaného M. V., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom H., prechodne bytom K. N. T., ul. H. P. XXX/XX, t.č. bez pracovného pomeru,

podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 54 Tr.zák. na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr.zák. je odsúdený povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr.zák. je odsúdený povinný vykonať trest povinnej práce osobne, vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 23.03.2015 bol obžalovaný M. V. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 138 písm. b/, j/ Tr.zák. , pretože

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/313/2005-143 zo dňa 14.06.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.08.2006 bol zaviazaný prispievať na výživu svojich maloletých detí T. K., nar. XX.XX.XXXX, J. K., nar. XX.XX.XXXX a M. V., nar. XX.XX.XXXX sumou 33,19,- € na každé dieťa zvlášť do 15-teho dňa v mesiaci na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene a na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen č. k. 12P/19/2014-12 zo dňa 02.06.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.10.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého M. V. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc právoplatnosťou do 20-teho dňa v mesiaci vopred na účet

Resocializačného zariadenia Komunita Ľudovítov, n.o., 082 73 Poloma, Sídlo Šopy 3, Palárikovo si takto určenú povinnosť od 01.06.2006 do súčasnosti v meste D. a na iných miestach riadne a včas neplní, napriek tomu, že v rozhodnom období bol zamestnaný a mal dostatočný príjem na úhradu výživného, v období od 02.12.2011 bol zaevidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a poberal dávku v nezamestnanosti do 01.06.2012, nieje poberateľom dávok v hmotnej núdzi, čím mu vo vzťahu k Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen za obdobie 01.06.2006 do 23.03.2015 vznikol dlh na výživnom vo výške 8.229,52,- €
vo vzťahu k Resocializačnému zariadeniu Komunita Ľudovítov, n.o., 082 73 Poloma, Sídlo Šopy 3, Palárikovo /maloletý M. V./ za obdobie od 15.10.2014 do 23.03.2015 vo výške 162,78,- €,
vo vzťahu k T. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. B., B. XXX/XXX v zmysle ustanovenia § 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z.z. v platnom znení za obdobie od 26.11.2014 do 23.03.2015 vo výške 120,64,-€.

Za to mu okresný súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne, pričom pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný M. V.. V dôvodoch odvolania obžalovaný v podstate uvádzal, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu, pretože nie je možné poprieť, že v období od 01.06.2006 svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, je však toho názoru, že na neplnenie vyživovacej povinnosti mal vážne dôvody a preto sa prečinu nemohol dopustiť úmyselne. Už v priebehu konania pred prvostupňovým súdom poukázal na svoje dôvody, pre ktoré neplnil riadne vyživovaciu povinnosť, na tieto dôvody však súd neprihliadol. Pre naplnenie účelu trestu mohol súd využiť ust. § 49 ods. 1 Tr.zák. a výkon trestu mu podmieniene odložiť.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť, keďže rozsudok považuje za správny a zákonný vo všetkých výrokoch o vine a treste.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že od 01.04.2015 mal sľúbené zamestnanie, ale zamestnávateľ sa dozvedel, že je trestne stíhaný a že mu hrozí nepodmienečný trest, z toho dôvodu ho nezamestnal. Chcel platiť výživné, ale mu to nevyšlo, aj v dome potreboval urobiť úpravy, prišli o bývanie, aj o zamestnanie, na úrade práce mu povedali, že v jeho veku nemá šancu sa zamestnať, z toho dôvodu rezignoval na celú situáciu. Uvedomuje si, čo mu hrozí. Tým, že bude musieť nastúpiť do výkonu trestu sa zmení celá situácia v rodine, od obžalovaného sú závislé tri deti vo veku 10, 14 a 16 rokov, družka je zamestnaná v Nemecku a na Slovensko chodí 5-krát do roka na týždeň. Bude sa musieť vrátiť z Nemecka a padne aj ona na kolená, lebo v ich regióne sa nemá šancu zamestnať. V závere svojho návrhu obžalovaný uviedol, že súhlasí s akýmkoľvek iným trestom, ktorý by nebol spojený s priamym výkonom, prípadne aj s trestnom povinnej práce.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného M. V. je čiastočne dôvodné.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný po poučení o jeho právach na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal. Z uvedeného dôvodu krajský súd nemohol prihliadnuť na námietku obžalovaného, že predmetného prečinu sa nemohol dopustiť úmyselne, pretože súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm.c/ Tr.por. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd nemohol preskúmať výrok o vine a odvolacie námietky obžalovaného v tomto smere vyhodnotil ako irelevantné.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste odvolací súd pri hodnotení všetkých okolností, na ktoré súd musí pri ukladaní trestu prihliadnuť, dospel k záveru, že prvostupňový súd vzhľadom na osobu obžalovaného, okolnosti prípadu a záujmy neploletých detí, uložil obžalovanému, aj keď v súlade so zákonom, neprímeraný trest, ktorý v podstate diskvalifikuje obžalovaného ako rodiča a v jeho prípade v súčasnej dobe pôsobí kontraproduktívne. V tomto zmysle účelom zákona nie je za každých okolností trestať rodiča (teda obžalovaného), ale prinútiť ho plniť si to, čo má plniť. Obžalovaný je osobou vo veku 60 rokov, ktorý napriek svojmu veku chce pracovať a postupne posplácať svoje podlžnosti. Navyše v súčasnom

období sa stará o spoločné dieťa, ktoré má so svojou družkou , ako aj o dve deti svojej družky, ktorá dlhodobo pracuje v Nemecku.

Z uvedeného dôvodu, keďže obžalovaný má ešte stále dobré pracovné návyky, o čom svedčia aj správy od jeho bývalých zamestnávateľov, odvolací súd v súlade s najdôležitejšou požiadavkou pri postihu páchatel'a tohto trestného činu , ktorou je dosiahnuť plnenie zákonnej povinnosti vyživovať a zaopatrovať iného, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Krajský súd nemohol prihliadnuť na námietku obžalovaného a uložiť mu ďalší podmienený trest, keďže Tr.zákon túto možnosť nepripúšťa. Trest povinnej práce umožní obžalovanému plniť si vyživovaciu povinnosť a súčasne zaopatrovať iného , teda starať sa aj o deti žijúce v spoločnej domácnosti obžalovaného. V tejto súvislosti súd svojím rozhodnutím umožnil, aby sa obžalovaný mohol zamestnať a tak mal zdroj príjmu. Toto dobrodenie súdu je poslednou príležitosťou pre obžalovaného, aby si začal plniť povinnosti vo vzťahu k svojim deťom. V opačnom prípade súd bude musieť zohľadniť represívnu funkciu prípadne ukladaného trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.